

ΤΟ ΒΗΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΠΟΙΟΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΣΕΠΗΣ

Γιάννης
Μαρής

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΜΠΕΚΑ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.: ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ Π. ΨΥΧΑΡΗΣ

ΣΗΜΕΡΑ
ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ
ΤΗΣ ΠΥΘΙΑΣ

ΜΑΖΙ ΜΕ
ΤΟ ΒΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ
ΤΩΝ
€2

ΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Έτος ίδρύσεως 1922 • Έτος ΠΖ - Αριθ. 15441 • Τηλ: € 2,00 • ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2008 • 1 Αγκυριακή μάρτυρας, Αθήνας μάρτυρας • Αρσινόη 06.47 - Δύση 20.09, Σάβην 21 ημερών
© ΤΟ ΒΗΜΑ Εκδίδεται από τον Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη Α.Ε. Γραφεία: Μετακλασίου 80, Αθήνα 115 28 ☎ 211-365.7000, E-mail: tovima@doinet.gr, Internet: http://www.tovimaonline.gr

A7

Σ αν σύγχρονοι ήρωες του διηγήματος του Τολστόι «Ένας φυλακισμένος στον Καύκασο», η Ρωσία και η Αμερική βρίσκονται σήμερα δέσμοι των επιλογών τους που υπαγορεύονται από το χάσμα που χωρίζει τους πρωταγωνιστές αυτής της σύγκρουσης. Μια σύγκρουση που κρατάει αιώνες. Ενώ όμως οι Ρώσοι έχουν πίσω τους τουλάχιστον δύο αιώνες πολιτικής, πολιτιστικής και στρατιωτικής εμπειρίας να τους καθοδηγούν στην παρούσα κρίση, η ηγεσία του Μπους κάνει μόλις τα πρώτα της βήματα στην περιοχή.

Είναι πλέον προφανές ότι το βασικό αμερικανικό επιχείρημα για την υποστήριξη της κυριαρχίας της Γεωργίας βασίστηκε στον σπάνιο συνδυασμό δύο παραγόντων: αφενός σε έναν αεροσιωμένο φιλοαμερικανό ηγέτη, τον Μιχαήλ Σακασβίλι, του οποίου βέβαια τα λάθη στρατηγικής Εξαόστηκαν πολύ γρήγορα, αφετέρου στον πετρελαιογώγο Μπακού - Τιφλίδα - Τσεϊκάν (BTC), ο οποίος συνδέει τις πηγές της Κασπίας με τον Εύξεινο Πόντο. Αυτός ο συνδυασμός οδήγησε τα τελευταία τέσσερα χρόνια τους

Οι αιχμάλωτοι του Καυκάσου

Του ΝΙΚΟΛΑΪ Ν. ΡΕΤΡΟ

Αμερικανούς στο να επενδύσουν τα χρήματά αλλά και το κύρος τους στη Γεωργία, με δυσανάλογα μικρό όφελος όμως για τις ΗΠΑ. Ο λόγος είναι ότι τόσο ο αγωγός πετρελαίου BTC όσο και ο παράλληλος αγωγός αερίου Nabucco δεν απαντούν ικανοποιητικά στη δίψα της Ευρώπης για ενέργεια. Γι' αυτόν τον λόγο άλλωστε πολύ πριν από αυτή την κρίση οι μεγαλύτεροι επενδυτές και πολλές κυβερνήσεις φρόντισαν να αποσύρουν το ενδιαφέρον τους από τον αγωγό Nabucco στριζώντας τα ρωσικά σχέδια για την κατασκευή του ανταγωνιστικού αγωγού South Stream. Αυτή η οικονομική πραγματικότητα δεν άλλαξε έκτοτε.

Ένα ακόμη σημείο που προκαλεί ανησυχία είναι η ακραία φρασεολογία των αμερικανών αξιωματούχων που δείχνουν να μην κατανοούν ότι η παρούσα κρίση εντάσσεται σε μια σειρά συγκρούσεων εθνοτήτων στην περιοχή του Καυκάσου και δεν είναι ανεξάρτητη. Η αντιμετώπιση αυτή, συν-

δυαζόμενη με την άγνοια των δυτικών ΜΜΕ περί της περιοχής και με τις πολιτικές φιλοδοξίες του υποψηφίου προέδρου των ΗΠΑ Τζον Μακ Κέιν - για τον οποίο το χτύπημα της Μόσχας απετέλεσε ιδανική ευκαιρία να προβάλει τις θέσεις του -, ήταν λογικό να δώσει μια περιγραφή που συνοψίζεται στο «η Ρωσία εισβάλλει στη Γεωργία».

Ο κίνδυνος από αυτή την παραπειστική όσο και απλουστευτική ερμηνεία είναι ότι αποκρύπτει από τους Αμερικανούς το ρίσκο που αναλαμβάνουν οι ΗΠΑ με μια μακρόχρονη δέσμευσή τους απέναντι στη Γεωργία: με άλλα λόγια, το βαθμό στον οποίο η αμερικανική πολιτική καθίσταται όμηρος των φιλοδοξιών που καλλιεργούνται στην περιοχή, μετατρέποντας τόσο τις Ηνωμένες Πολιτείες όσο και τη Ρωσία σε «αιχμάλωτους» στον Καύκασο. Όσο δεν το αντιλαμβάνονται αυτό, θα παραμένουν αμφοτεροί δέσμοι. Μόνη λύση να εργαστούν από κοινού για τη δημιουργία μιας κοινής αποδε-

κτής συμφωνίας. Σε διαφορετική περίπτωση μπορεί οι ΗΠΑ να μην οδηγηθούν απαραίτητα σε μια σύγκρουση με τη Ρωσία, οπωσδήποτε όμως θα εμπλακούν μέσα στις εντάσεις της περιοχής, όπως παλαιότερα η Περσική, η Οθωμανική και η Ρωσική Αυτοκρατορία.

Υπάρχει ωστόσο τρόπος να σταθεροποιηθεί η κατάσταση. Αυτό που απαιτείται είναι οι πολύ δεξιότεχνικοί χειρισμοί μιας διεθνούς ειρηνευτικής αποστολής. Αποφασιστικής σημασίας θα είναι η αποδοχή εκ μέρους της Δύσης της ανεξαρτησίας της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας, σε περίπτωση που οι δύο πλευρές δεν καταλήξουν σε συμφωνία, όπως και στο Κοσσυφοπέδιο. Με εξασφαλισμένα τα νότια της Ρωσία δεν θα μπορούσε παρά να συμφωνήσει και αυτή στην παρουσία των Δυτικών, που θα απάλλαζε την ίδια από τον ρόλο του μόνου εγγυητή της ειρήνης και της ανάπτυξης στην περιοχή.

Σε τελική ανάλυση ο μόνος δρόμος για τη διασφάλιση της σταθερότητας είναι η συντονισμένη δράση Αμερικανών, Ευρωπαίων και Ρώσων προκειμένου να επιτευχθεί ένας αμοιβαίος συμβιβασμός που θα λαμβάνει υπόψη και τις επιθυμίες κάθε εθνότητας.

Ο κ. Νικολάϊ Ρέτρο είναι καθηγητής Διεθνών Σχέσεων στο Πανεπιστήμιο του Ρόουτ Άρνολτ των ΗΠΑ και διατελέσει ειδικός σύμβουλος του Τζορτζ Μπους για τα θέματα της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

© ΤΟ ΒΗΜΑ
The New York Times